

Protokół z posiedzenia Rady Wydziału WNE, 10.12.2014

Ad.1

Porządek obrad Rady Wydziału został przyjęty jednogłośnie.

Ad.2

Protokół z poprzedniego posiedzenia Rady Wydziału (12.11.2014) został przyjęty jednogłośnie, po uwzględnieniu poprawek redakcyjnych, zgłoszonych przez dr. hab. prof. UW R. Kokoszczyńskiego i prof. dr hab. Z. Liberę.

Ad. 3.

Prof. Michałek przedstawił Radzie sprawozdanie z posiedzenia Senatu UW w dniu 19 listopada 2014. Było ono poświęcone głównie sprawie wykonania planu finansowego za III kwartał 2014 roku. Sytuacja finansowa Uniwersytetu jest stabilna, chociaż niektóre wydziały miały znaczący deficyt za raportowany okres. Na posiedzeniu stwierdzono jednak, że niektóre wydziały otrzymują znaczną część przychodów z dydaktyki dopiero w IV kwartale, a więc pełny obraz sytuacji będzie znany dopiero po rozliczeniu budżetu w skali całego roku. Wystąpił również dziekan Wydział Zarządzania UW, prof. Jan Turyna, który przedstawił przebieg postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora panu mgr. Markowi Goliszewskiemu. Następnie poinformował, że Rada Wydziału na posiedzeniu w dniu 29 października br. w głosowaniu tajnym odmówiła nadania stopnia naukowego doktora panu Markowi Goliszewskiemu. W głosowaniu oddano 33 głosy ważne, za głosowały trzy osoby, przeciw 26, a cztery osoby wstrzymały się od głosu. Rada Wydziału Zarządzania wyciągnęła ze sprawy daleko idące wnioski i na najbliższym posiedzeniu powoła Komisję, która zajmie się oceną dotychczas stosowanych procedur na Wydziale dotyczących przewodów doktorskich i przygotowuje propozycję ich udoskonalenia.

Prof. Michałek poinformował zebranych, że została opracowana wstępna wersja projektu budowlanego remontu budynku B, odzyskanego od Instytutu Tele- i Radiotechnicznego. Wymaga ona jednak znacznych poprawek i uzupełnień. Wydział stopniowo przejmuje i odświeża pokoje w budynku B. Stara się, w miarę możliwości, poprawiać warunki lokalowe najbardziej „zagęszczonych” katedr i zakładów oraz kierowników projektów badawczych zatrudniających dodatkowych wykonawców. Wkrótce Wydział przystąpi do zasiedlania budynku, uzyskanego po COME, na ulicy Smyczkowej, który zostanie niebawem odświeżony. Jednak do tej pory nie ma wielu potencjalnych użytkowników tych pomieszczeń.

Prof. Michałek poinformował, że od nowego roku na pracownikach Wydziału będzie ciążył obowiązek umieszczania publikacji w bazie ogólnokrajowej PBN (Polskiej Bibliografii Naukowej). Dla uniknięcia podwójnej sprawozdawczości postanowiono, że sprawozdania publikacyjne będą pobierane na stronę www Wydziału z tej właśnie bazy, natomiast inne dokonania będą wykazywane na stronie niezależnie. Wkrótce przesłane zostaną instrukcje dotyczące sposobu dokonywania wpisów do sprawozdań i hasła dostępu do tej bazy.

Dziekan zwrócił uwagę na dość częste, niewyjaśnione nieobecności pracowników na posiedzeniach Rady Wydziału i Komisjach Rady (w tym Komisjach Doktorskich). Dlatego wyda on zarządzenie Dziekana zobowiązujące pracowników do usprawiedliwienia ewentualnych nieobecności.

Prof. Michałek poinformował, że wystąpił z wnioskiem do Rektora UW o przyznanie medalu Uniwersytetu Warszawskiego absolwentce naszego Wydziału, pani Irenie Szewińskiej. Pani Szewińska jest jednym z najwybitniejszych polskich sportowców i zdobyła w swej karierze m.in. 7 medali olimpijskich, w tym 3 złote. Pani Irena Szewińska wyraźnie identyfikuje się z naszym Wydziałem.

Dziekan poinformował także, że po wizycie 6 pracowników naukowych z Ukrainy władze Wydziału chcą przygotować – przy współpracy z Prorektorem Nowakiem i BWZ – porozumienie ramowe, które będzie można zaproponować różnym uczelniom ukraińskim.

Wydziałowe spotkanie wigilijne odbędzie się 19 grudnia o godzinie 13:15. Tego dnia, od godziny 13:15 zostały ogłoszone godziny dziekańskie. Prof. Michałek serdecznie zaprosił wszystkich obecnych i byłych pracowników Wydziału na świąteczne spotkanie.

Ad. 4.

Prof. dr hab. Jan Jakub Michałek przypomniał główne argumenty wniosku dr. Marcina Gruszczyńskiego o reasumpcję głosowania w sprawie dopuszczenia do jego kolokwium habilitacyjnego. Dotyczyły one (a) stosunkowo niskiej frekwencji na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 22.10.2014 r., (b) małej skali zarzucanego autoplagiatu, (c) pozytywnego wniosku wydziałowej Komisji Habilitacyjnej. Prof. Michałek przypomniał, że cały wniosek dr. Gruszczyńskiego został wcześniej przesłany członkom Rady Wydziału.

Dyskusję nad tym punktem programu rozpoczął dr hab. prof. UW Mikołaj Czajkowski, który spytał, czym mogą kierować się zebrani podejmując decyzję w sprawie wniosku o dopuszczenie do kolokwium habilitacyjnego dr. Gruszczyńskiego, jako że głosowanie nad merytoryczną wartością pracy odbyło się już na wcześniejszym posiedzeniu Rady.

W odpowiedzi prof. Michałek, stwierdził, że wytyczną może być opinia wydziałowej Komisji Habilitacyjnej, która bardzo starannie zapoznała się ze wszystkimi recenzjami i pomimo pewnych zastrzeżeń sformułowała pozytywny wniosek dotyczący dopuszczenia do kolokwium. Drugą wskazówką są argumenty przedstawiane przez dr. Gruszczyńskiego w odwołaniu oraz argumenty przedstawione przez członków Rady na posiedzeniu Rady Wydziału. Jednak ostateczna ocena wagi poszczególnych argumentów należy wyłącznie do poszczególnych członków Rady.

Następnie wywiązała się dyskusja nad pytaniem proceduralnym postawionym przez dr hab. Cecylię Leszczyńską: czy jeżeli Rada Wydziału poprze wniosek dr. Gruszczyńskiego, to czy w przypadku pozytywnej decyzji Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych sprawa powróci do Wydziału Nauk Ekonomicznych, czy też CK skieruje ponownie pytanie do Rady Wydziału o głosowanie w sprawie dopuszczenia do kolokwium habilitacyjnego dr. Gruszczyńskiego? W toku dyskusji wyjaśniono, że obowiązuje pierwszy wariant: Rada Wydziału głosuje za lub przeciw wnioskowi dr. Gruszczyńskiego, a decyzja o dopuszczeniu zostanie podjęta przez Centralną Komisję, zgodnie z art. 21 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym.

W tajnym głosowaniu za przyjęciem wniosku dra Gruszczyńskiego do Centralnej Komisji o dopuszczenie do kolokwium habilitacyjnego za opowiedziało się 13 osób, 5 było przeciw, a 3 wstrzymało się od głosu.

Ad. 5.

W zastępstwie dr hab. Ewy Aksman, posiedzenie Komisji Habilitacyjnej poświęcone nadaniu stopnia doktora habilitowanego nauk ekonomicznych dr Oldze Kiuile zreferował dr hab. prof. UW Mikołaj Czajkowski. Podkreślił on, że zarówno recenzenci, jak i członkowie Komisji niezwykle wysoko ocenili dorobek dr Kiuili i że decyzja zapadła jednomyślnie.

W tajnym głosowaniu za nadaniem stopnia doktora habilitowanego nauk ekonomicznych dr Oldze Kiuile opowiedziało się 19 osób, nikt nie był przeciw, a 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Ad. 6.

Wpłynął wniosek Centralnej Komisji o powołanie członków Komisji do sprawy rozprawy habilitacyjnej dr Agnieszki Kopańskiej. Prof. J. Michałek zaproponował, by recenzentem rozprawy z ramienia Wydziału był dr hab. prof. UW Janusz Kudła, sekretarzem Komisji – dr hab. Cecylia Leszczyńska, a członkiem Komisji – dr hab. prof. UW Stanisław Kubiela.

W tajnym głosowaniu za powołaniem Komisji w proponowanym składzie opowiedziało się 19 osób, nikt nie był przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Ad 7.

Prof. dr hab. Wojciech Maciejewski zreferował przebieg obrony rozprawy doktorskiej mgr. Marcina Chlebusa (3.12.2014) pt. „Pomiar ryzyka rynkowego za pomocą miary Value at Risk - podejście dwuetapowe”. Promotorem pracy był dr hab. prof. UW Ryszard Kokoszczyński, a recenzentami, dr hab. prof. UW Marian Wiśniewski i dr hab. prof. UMK Piotr Fiszeder. Obie recenzje były wnikliwie i jednoznacznie pozytywne, a doktorant szczegółowo odpowiedział na zadane pytania. W głosowaniu Komisja doktorska jednomyślnie poparła wniosek o nadanie stopnia doktora; dodatkowo recenzenci złożyli wniosek o wyróżnienie rozprawy mgr. Chlebusa. Prof. Maciejewski podkreślił, że w obronie uczestniczyła rekordowa liczba słuchaczy – w sumie 38 osób.

W tajnym głosowaniu za nadaniem mgr. Marcinowi Chlebusowi stopnia doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie ekonomia opowiedziało się 19 osób, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał od głosu, oddano jeden głos nieważny.

W tajnym głosowaniu za wyróżnieniem rozprawy doktorskiej mgr Chlebusa opowiedziało się 18 osób, nikt nie był przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Ad. 8

W zastępstwie dr hab. Zbigniewa Hockuby, sprawę rozprawy doktorskiej mgr Karola Pogorzelskiego zreferował prof. Wojciech Maciejewski. Doktorant jest absolwentem studiów doktorskich na WNE. Przedstawił rozprawę pt. „Rozwój teorii ryzyka finansowego. Interpretacje prawdopodobieństwa a pojęcia ryzyka i niepewności”, pozytywnie ocenioną we wnikliwej opinii napisanej przez promotora. Prof. dr hab. Maciejewski wniósł o skierowanie pracy do komisji doktorskiej i powołanie na recenzentów pracy dr hab. prof. UW Ryszarda Kokoszczyńskiego i prof. dr hab. Krzysztofa Jajugi z Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

W tajnym głosowaniu za powołaniem prof. Ryszarda Kokoszczyńskiego na recenzenta rozprawy mgr. Pogorzelskiego opowiedziało się 20 osób, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał od głosu. Za powołaniem prof. dr hab. Krzysztofa Jajugi na recenzenta rozprawy mgr Pogorzelskiego opowiedziało się 17 osób, 2 osoby były przeciw, 1 wstrzymała się od głosu.

Ad. 9

Wniosek o otwarciu przewodu doktorskiego mgr. Sviataslawa Valasiuka zatytułowanego: „Transgraniczne obszary chronione jako międzynarodowe dobra publiczne” przedstawił prof. dr hab. Tomasz Żylicz. Prof. Żylicz podkreślił, że mgr Valasiuk tworzy dla potrzeb swojej pracy oryginalną bazę danych (finansowaną z funduszy norweskich) i że jest autorem licznych publikacji - recenzowanych i branżowych (nierecenzowanych).

W tajnym głosowaniu za otwarciem przewodu doktorskiego mgr. S. Valasiuka opowiedziało się 20 osób, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał od głosu.

Ad. 10

Wpłynął wniosek Kierownika Katedry Bankowości, Rachunkowości i Finansów, prof. Krzysztofa Opolskiego, o otwarcie dwóch konkursów na stanowisko adiunkta i dwóch konkursów na stanowisko profesora w tej Katedrze. W tym kontekście prof. J. Michałek przypomniał o potrzebach kadrowych Wydziału w dziedzinie finansów.

Wniosek o otwarcie konkursów został zaakceptowany jednogłośnie.

Ad. 11

Wpłynął wniosek kierownika Katedry Historii Gospodarczej dr hab. Macieja Tymińskiego o otwarcie konkursu na stanowisko adiunkta w tej Katedrze. Prof. J. Michałek przypomniał, że skład tej Katedry uległ niedawno uszczupleniu.

Wniosek o otwarcie konkursu został zaakceptowany jednogłośnie.

Ad. 12

Dr hab. prof. UW Marian Wiśniewski przedstawił wniosek o otwarcie konkursu na stanowisko adiunkta w Katedrze Statystyki i Ekonometrii. Prof. Wiśniewski wskazał, że skład Katedry zmniejszył się wskutek procesów demograficznych oraz okresowych wyjazdów pracowników. Ponadto stwierdził, że jest dobry kandydat gotowy wystartować w tym konkursie.

Wniosek o otwarcie konkursu został zaakceptowany jednogłośnie.

Ad. 13

Prof. J. Michałek poinformował o konieczności likwidacji Zakładu Ekonomii Sfery Publicznej, ze względu na niespełnianie statutowych wymogów istnienia Zakładu (brak samodzielnego pracownika naukowego). Pracownicy tego Zakładu przechodzą do Katedry Ekonomii Politycznej.

Ad. 14

Prof. J. Michałek zaproponował rozważenie rozpoczęcia procedury przyznania doktoratu honoris causa profesorowi Elhananowi Helpmanowi. Profesor Helpman jest jednym z najwybitniejszych współczesnych ekonomistów. Zajmuje się między innymi teorią handlu, ekonomią polityczną polityki handlowej i teorią wzrostu endogenicznego. Większość jego dorobku została przedstawiona w artykułach, a podsumowanie w książkach: *Market Structure and Foreign Trade* (z Paulem Krugmanem), *Trade Policy and Market Structure* (z Paulem Krugmanem), *Innovation and Growth in the Global Economy* (z Gene Grossmanem), *Special Interest Politics* (z Gene Grossmanem), *Interest Groups and Trade Policy* (z Gene Grossmanem), *The Mystery of Economic Growth*, and *Understanding Global Trade*. Profesor Elhanan Helpman, który jest profesorem Uniwersytetu Harvarda i Uniwersytetu w Tel-Awivie, przez kilka lat mieszkał w Polsce (w Szczecinie) i kilkakrotnie odwiedzał nasz wydział (ostatni raz w roku 2014).

Prof. Michałek zaproponował, aby promotorem tego przewodu był prof. dr hab. Andrzej Cieślik, a recenzentami: prof. Gene Grossman z Princeton University, prof. Gianmarco Ottaviano z London School of Economics oraz prof. dr hab. Anna Zielińska-Głębocka z Uniwersytetu Gdańskiego.

Wniosek o rozpoczęcie procedury nadania doktoratu honoris causa profesorowi Elhananowi Helmanowi został przyjęty jednogłośnie.

Ad. 15

Prof. J. Michałek przypomniał, że w związku z otrzymaniem przez WNE, po odwołaniu, kategorii A+, Wydział otrzymał dodatkowe środki na badania w postaci dotacji podmiotowej na utrzymanie potencjału badawczego (dawniej badania statutowe) i dotacji celowej na prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych oraz zadań z nimi związanych, służących rozwojowi młodych naukowców oraz uczestników studiów doktoranckich (dawniej badania własne).

Dodatkowych informacji na temat podziału środków udzieliła dr hab. prof. UW Urszula Sztandar-Sztanderska, która powiedziała, że środki dla młodych naukowców zostaną rozdzielone w formie małych grantów. Natomiast nierozdzielna część dotacji sfinansuje zakup książek i podręczników anglojęzycznych.

Ad. 16

Dr Katarzyna Kopczewska przedstawiła wyniki badania na temat jakości kształcenia na WNE, przeprowadzone wspólnie z dr hab. Włodzimierzem Włodarskim

Problem słabych wyników studentów, wielokrotnych powtórzeń przedmiotów i niskich średnich ocen dotyczy głównie studiów I stopnia. Także niski odsetek studentów WNE decydujących się podjąć na WNE studia II stopnia (ok. 45-50%) jest niepokojący. Te obserwowane sygnały stały się inspiracją do przeprowadzenia rozmów panelowych ze studentami WNE. Rozmowy te przeprowadzone zostały w listopadzie 2014, w grupie ochotników III roku, w grupie osób z puli najlepszych 5% studentów, w grupie najsłabszych studentów (średnia <3 i powtarzanie II roku). Hipotezy robocze przed spotkaniami ze studentami, wynikające ze sprawozdań oceny efektów kształcenia, a także rozmów z nauczycielami akademickimi dotyczyły zbyt wysokiego poziomu matematyki na WNE, niskiego zainteresowania studentów studiami i ukierunkowania zainteresowań na pracę zawodową, koniecznością wymuszania aktywności wśród studentów ze względu na niskie zainteresowanie studiami.

W zasadzie żadna z tych hipotez nie znajduje potwierdzenia w rozmowach ze studentami. Wnioski z tych rozmów można podzielić na dotyczące meritum nauczania i kwestii społecznych. Studenci zgłaszają popyt na treści odnoszące się do współczesnej ekonomii i rzeczywistości, postulują wzajemne nawiązywanie wykładów do ćwiczeń i odwrotnie, postulują, by w przedmiotach ekonomicznych zmatematyzowanych lepiej uwypuklić sens ekonomiczny. W kwestiach społecznych studenci wskazują na brak znajomych, zjawisko samotności w tłumie, wstyd zadawania pytań, strach przed zadawaniem pytań i komentowaniem, negatywnie oceniają zbyt formalną atmosferę na niektórych ćwiczeniach i konwersatoriach. Konsekwencje tego stanu rzeczy mogą być poważne: część studentów ma niskie poczucie własnej wartości, narzeka na brak komfortu psychicznego studiowania i brak radości poznawania, skutkiem czego niektórzy absolwenci WNE trafiający na rynek po studiach I stopnia to osoby z niską samooceną, przekonane, że niewiele potrafią, nie myślące krytycznie. To może zniechęcać do podejmowania studiów II stopnia przez naszych absolwentów.

Na podstawie tych wniosków można próbować tworzyć rekomendacje działań zarządczych: tworzenie grup dziekańskich od I roku, w celu lepszej integracji studentów czy inicjowanie wspólnej nauki, wydarzeń etc. Rekomendacje dla wykładowców dotyczyłyby lepszego stymulowania na zajęciach dyskusji, zachęcania / wymuszania zadawania pytań, uczenia krytycznego myślenia i nagradzania za konstruktywną krytykę etc., co pozwoliłoby wyeliminować (przynajmniej częściowo) zjawiska wstydu i strachu, które są złymi nawykami wyniesionymi ze szkoły (powszechna strategia „nie wychylaj się”). Chodzi o uczenie studentów samodzielności, ale nie przez zostawianie ich z problemem, a przez bycie mądrym przewodnikiem. Inne rekomendacje to zachęcanie do przychodzenia na dyżury i regularne ich odbywanie, tworzenie dobrego klimatu na zajęciach (wymaganie odpowiedniego zaangażowania naukowego, ale w przyjaznej atmosferze). To także wyjaśnianie struktury zajęć, ważne szczególnie na I i II roku, by rozpoczynać zajęcia od streszczenia, o czym będziemy mówić, i kończyć zajęcia krótkim podsumowaniem, zarysowaniem drogi, jaką przeszliśmy. Bardzo ważne jest budowanie w ramach zajęć trzech filarów: teoria – rzeczywistość/współczesna ekonomia – praktyka (zadania), bo dopiero te trzy komponenty pozwalają w pełni zrozumieć, docenić i ocenić przekazywaną wiedzę. Ważnym czynnikiem motywacyjnym dla najlepszych (nie wszystkich) studentów jest egzamin „0”. Dziekan Kopczewska postulowała by nie bać się formy ustnej zaliczeń, która z powodzeniem od setek lat funkcjonuje na uniwersytetach. Obok tego warto utrzymywać przekonanie w naszych studentach, że należą do grupy najlepszych studentów w Polsce (znając rankingi rekrutacyjne), i motywować ich do pracy.

W ramach uzupełnienia informacji dr Kopczewska, dr. hab W. Włodarski powiedział, że celem badania nie było szukanie winnych ani rozliczanie kogokolwiek. Analiza pokazała, że studenci chcą i lubią uczyć się matematyki; ponadto najlepsza grupa studentów to bardzo ambitni i bardzo introwertyczni ludzie, którzy chcą się uczyć więcej. Wydział powinien otworzyć się na kulturę dialogu i jak najszybsze uzyskiwanie informacji zwrotnej od studentów (być może poprzez ankiety na zajęciach).

Dr Przemysław Kusztełak zwrócił uwagę na to, że osoby zaczynające prowadzić zajęcia nie otrzymują prawie żadnego wsparcia czy instruktażu; w związku z tym być może należałoby zorganizować dla nich kurs. Jego zdaniem studenci na pierwszym semestrze każdego studiów (licencjackich, magisterskich, zaocznych) nie wiedzą dokładnie, czego mają się po zajęciach spodziewać i na początku nie rozumieją nawet panujących na nich zasad.

Dr Anna Janicka wyraziła pogląd, że aby lepiej poznać powody, dla których niektórzy studenci rezygnują ze studiów, należałoby przepytac też skreślonych studentów. Wtedy być może wniosek z analizy, że matematyki na WNE nie ma za dużo, mógłby zostać zweryfikowany; być może pojawiłyby się też inne, niewymienione dotąd, powody rezygnacji ze studiów.

Wojciech Brosig (przedstawiciel Samorządu Studentów) powiedział, że największym problemem jest kwestia systematyczności. Zajęcia nie są prowadzone źle: studenci nie mają na nich nic do powiedzenia dlatego, że nie uczą się regularnie. Jeśli chodzi o ujawnione w badaniu poczucie osamotnienia studentów, to Samorząd stara się ich integrować i przedstawia dużą ofertę imprez.

Krzysztof Stelmach (przedstawiciel Samorządu), w nawiązaniu do własnych doświadczeń stwierdził, że długo nie mógł się przekonać do sensowności studiów i praktycznego zastosowania wiedzy. Wyraził też pogląd, że grupy dziekańskie nie sprzyjają integracji – ich brak powoduje że ludzie bardziej się starają nawiązywać kontakty.

Prof. Mikołaj Czajkowski podważył tezę, że na WNE trafiają „najlepsi z najlepszych”. Owszem, przychodzą najlepsi, ale sporo średnich wybiera inne wydziały (bo u nas musieliby płacić). Dlatego jest nieciągłość w jakości między studentami dziennymi i płatnymi. Dlatego 20% odpadających studentów to nie jest zaskakująca proporcja.

W odpowiedzi dr Kopczewska powiedziała, że spośród studentów studiów płatnych (ok. 120 osób) zbyt wielu odpada na I roku. Natomiast w ogóle na Wydziale co roku odpada 20-30% studentów. Zbyt mała grupa osób dochodzi do absolutorium bez najmniejszych potknięć (np. bez powtarzania przedmiotu).

Prof. Urszula Sztanderska poparła stwierdzenie prof. Czajkowskiego na temat nieciągłości rozkładu wyników studentów, co wynika z odmiennych wymagań w trakcie rekrutacji na studia I stopnia (bardzo dobrzy kandydaci na studia niepłatne i znacznie słabsi na studia płatne) i II stopnia (dobrzy kandydaci spośród absolwentów studiów I stopnia z WNE i znacznie słabsi absolwenci innych uczelni i – często – innych kierunków studiów). Wskazała też, że pewna część studentów odpada już na pierwszym semestrze studiów: dla nich te studia to pomyłka i nie ma powodu, by takie osoby starać się zatrzymać na WNE. Na studiach na WNE zawsze istniał mechanizm selekcji i odnosi się to również do studiów na kolejnych latach, chociaż lepiej by było, gdyby skreślenia osób nie nadających się do studiów następowały możliwie szybko a nie przed samym dyplomem. WNE oczywiście powinno stwarzać warunki do wyrównywania luk w wiedzy i umiejętnościach – na I stopniu to są głównie kursy z matematyki a na II - kursy z wcześniejszego etapu studiów. Jeśli chodzi o wdrożenie do systematyczności, to wnioski niektórych prowadzących (M. Wilamowski) są takie, że należy robić kartkówki-wejściówki oraz projekty – jest to jednak pracochłonne dla prowadzących zajęcia, zatem nie wszyscy są gotowi w taki sposób prowadzić zajęcia.

Prof. Michałek przypomniał, że jednym z zarzutów PKA wobec Wydziału był relatywnie mały związek zajęć dydaktycznych z otaczającą ich rzeczywistością ekonomiczną; jest to spójne z tym co mówią studenci. Na podstawie rozmów ze studentami wyższych lat odniósł wrażenie, że grupy dziekańskie byłyby rozwiązaniem korzystnym. W podobnym duchu wypowiedziała się dr Kopczewska.

Prof. Wiśniewski wyraził pogląd, że dobroczynny wpływ grup dziekańskich jest zmitologizowany: w latach 70-tych grupy znajomych też były małe. Więcej można uzyskać poprzez bardziej sprzyjające integracji warunki logistyczne, np. niezamykanie sal podczas przerw. Jeśli chodzi o bierność studentów, to jego zdaniem tacy właśnie są absolwenci szkoły średniej. Można by to przełamać, gdyby studenci przychodzili przygotowani na wykłady. Pytanie jak to uzyskać skoro cały system edukacji działa według innych zasad.

W nawiązaniu do tej wypowiedzi, dr Kopczewska powiedziała, że Wydział mógłby przejść na system kształcenia oparty na większej samodzielności studentów. Byłoby to trudne i wymagało dużej dyscypliny, ale jest to właściwa droga. Jakość studentów nie byłaby przeszkodą.

Prof. dr hab. Tomasz Żylicz podkreślił że nauczanie za pomocą case-ów pozwala pokazać związek teorii z praktyką; problemem są jednak zajęcia składające się z samych wykładów. Być może władze wydziału mogłyby zachęcać prowadzących zajęcia do przygotowywania case-ów? W nawiązaniu do tej wypowiedzi dr Kopczewska przypomniała, że Mikroekonomia III oraz Polityka Gospodarcza to zajęcia bardzo wysoko oceniane przez studentów, właśnie dzięki stosowaniu tej metody.

Dr hab. Łukasz Hardt zwrócił uwagę na instytucjonalne uwarunkowania poprawy dialogu ze studentami. Czy można część zajęć zamienić na zajęcia nieregularne, polegające na pracy z tutorem? Studenci MISH (którzy mają tutorów) są grupą bardzo aktywną. Natomiast związek teorii z praktyką można poprawić poprzez pokazywanie studentom zajęć na innych wydziałach na UW. Nauczanie za pomocą case-ów jest dobrym pomysłem, choć trudnym do realizacji na poziomie licencjackim.

Ad. 17

W ramach spraw wniesionych głos zabrała dr hab. Joanna Tyrowicz, która stwierdziła, że frekwencja na posiedzeniach Rady Wydziału, byłaby lepsza gdyby odbywały się one godzinach porannych lub popołudniowych. Środek dnia jest bardzo trudną porą dla osób mających zajęcia poza Wydziałem. W odpowiedzi prof. Michałek przypomniał, że kalendarz posiedzeń Rady w całym roku akademickim jest znany z wyprzedzeniem. Można rozważyć inne godziny, w tym również popołudniowe, ale posiedzenia trwające do wieczora w przeszłości były bardzo wyczerpujące dla członków Rady.